

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

01/2017/HR

Geslo godine 2017

**Slava Bogu,
Ocu našem!**

*Služba Božja u Brazilu:
Ljubav prema Isusu*

*Katekizam:
Molitva i žrtva*

*Katekizam:
Brak i obitelj*

Novoapostolska Crkva
International

Prepoznati Boga i njegovo stvorenje

Draga braćo i sestre,

geslo 2017. godine: „Slava Bogu, Ocu našem!“ sadrži tri zadaće koji smo si zadali za tekuću godinu. Spoznaja slave Božje i njegovog djelovanja stoji na samom početku. Veoma je zahtjevno spoznati slavu Božju u njezinoj veličini. Uz pomoć Duha Svetoga moguće je međutim shvatiti Božje djelovanje. – Što zapravo trebamo spoznati?

Bog je stvorio vidljivi svijet. Sve dolazi od njega. Njegova je volja početak svega. Nastojmo prepoznati Boga kao Stvoritelja i nikada ne posumnjati da je on začetnik svega! „Ako ih je zadivila njihova sila i snaga, morali su iz toga zaključiti koliko je tek silni njihov stvoritelj. Jer prema veličini i ljepoti stvorova možemo, po sličnosti, razmišljati o njihovom Tvorcu“ (Mudr 13, 4-5).

Bog je stvorio nevidljivi svijet. Pored vidljivog, materijalnog svijeta, Bog je stvorio i duhovni svijet. Tom svijetu pripada čovjekova živa duša. Bog je pripremio put po kojem se čovjek može vratiti k njemu, u zajedništvo s njime. „Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da

ima život vječni“ (Ivan 3, 16). To je put! Tako nam kaže Duh Sveti.

Bog stavlja sva svoja stvorenja čovjeku na raspolaganje.

On je i ostaje vlasnik svojih stvorenja. I brine o tome da sva njegova stvorenja napreduju. Nama ljudima povjerio je vidljiva stvorenja, to jest zemlju, da se odgovorno odnosimo prema njima: „... i sebi je podložite“ (Post 1, 28). Pažljivo ćemo se odnositi prema njegovim stvorenjima i odgovorno prema prirodnim bogatstvima zemlje.

Želimo prepoznati i priznati Boga kao Stvoritelja. Iz takve spoznaje proizlaze naša hvala i zahvala. Spoznavši Boga govorimo o njemu i naviještamo njegovu slavu.

U tom vam smislu želim da spoznate veličanstvene božanske dimenzije.

Srdačan pozdrav

Vaš Jean-Luc Schneider

Veleapostol je 28. rujna 2016. godine održao službu Božju u Gramadu u Brazilu. Taj grad leži u najjužnijoj od 27 brazilskih saveznih država, u Rio Grande do Sul.

Ljubav prema Isusu

Luka 7, 47. 48

Zato, kažem ti, oprosteni su joj grijesi, i to mnogi, jer je pokazala mnogo ljubavi. A komu se manje oprašta, taj manje pokazuje ljubav. Zatim reče ženi: Oprosteni su ti grijesi!

Srdačno ljubljena braćo i sestre, radujem se što zajedno s vama mogu proslaviti ovu službu Božju. Razmišljao sam što nam dragi Bog danas želi poručiti i prva misao koja me pritom obuzela je poruka da ne smijemo izgubiti hrabrost. Dobro znam da nije jednostavno ovdje u ovoj zemlji biti novoapostolski kršćanin, budući da ima malo braće i sestara i da su zajednice veoma udaljene jedna od druge. Mogu si zamisliti da neki od vas ponekad razmišljaju kako u zemlji ima mnogo vjerskih zajednica koje bilježe lijepe uspjehe, a da mi slabo napredujemo u djelu Božjem. Drugi imaju televizijske stanice i novaca, a mi smo tek mala zajednica. Što da radimo?

Odgovor na takvo razmišljanje je krajnje jednostavan. Prisjetimo se samo one zgrade iz Svetog pisma: Petar je ribario čitavu noć i ništa nije ulovio. Tada dolazi Isus i kaže mu: „Izvezi na pučinu pa bacite mreže svoje za lov!" (Luk 5, 4.5). Petar je isplovio i imao bogat ulov. Sam Gospodin je iskoristio taj događaj kao sliku za širenje Evanđelja. Draga braćo i sestre, pobrinimo se da se nauka apostola nastavi širiti. Nije važno koliko sredstava imamo ni kojim se metodama služimo. Nije važno koliko ćemo ljudi pridobiti za Novoapostolsku Crkvu, to nije naš cilj. Nije nam stalo ni do toga koliko ćemo ljudi potaknuti na prinošenje žrtava.

Radi se o tome da pronađemo učenike koji će istinski nasljedovati Gospodina Isusa, da pronađemo duše koje se mogu ubrojiti u Gospodinovu zaručnicu. O tome se radi a ne o nekakvim metodama pridobivanja ljudi. Važno je samo jedno - učiniti kao što je uradio Petar: jednostavno izvršiti

volju Isusa Krista. Braćo i sestre, trebamo se i nadalje truditi ostvarivati Evanđelje, to jest u svakodnevnom životu živjeti kako to od nas očekuje Gospodin. Naš će primjer privući ljude koje Gospodin još očekuje. Nastojmo i nadalje provoditi u djelo poruke Evanđelja, nasljedovati Gospodina i svojim ponašanjem privlačiti druge ljude!

Još jednom: ne radi se o tome da pridobivamo ljude za Novoapostolsku Crkvu. Radi se o tome da pronađemo istinske učenike koji svojim djelima nasljeduju Isusa i koji bi se željeli pripremiti na Gospodinov dan.

Pročitana riječ zvuči možda malo neobično. Da je ukratko objasnimo: Nalazi se u opisu Isusova posjeta kod nekog farizeja imenom Šimun. Dok su jeli, u kuću je došla neka žena. Svi su je poznavali kao grešnicu. Ona je sjela uz Isusa, zaplakala i svojim suzama mu počela prati noge, otirati ih svojom kosom i mazati pomašću. Svi okupljeni biti su iznenađeni i zaprepašteni: Zašto dopušta toj ženi, grešnici, da to radi, to mu nikako ne pristoji! Isus je znao njihove misli i pitao je stoga Šimuna: Neki vjeronik imao dovjicu dužnika. Jedan mu je dogovao pet stotina denara, a drugi pedeset. Kako

nisu mogli vratiti, on oprosti obojici. Koji će mu, dakle, od njih pokazivati više ljubavi?" (Lk 7, 41.42). Odgovor je bio lagan: onaj komu je bilo oprošteno pet stotina, trebao ga je više ljubiti. Nato je Isus rekao Šimunu: „Oprošteni su joj grijesi, i to mnogi, jer je pokazala mnogo ljubavi" (usp. Lk 7, 47). Time je želio reći da i mi trebamo ljubiti Boga, jer nam oprašta naše grijehove. To vrijedi za sve nas.

Uvijek trebamo biti svjesni da nam Bog oprašta naša grijehove. Naš odgovor na njegovu milost, na njegovu ljubav treba biti naša ljubav prema njemu.

Što znači da nam Bog oprašta naše grijehove? Kao prvo to znači da je Isus Krist, Sin Božji, trpio i za

nas umro. Neću o tome mnogo govoriti, već samo reći kako je lijepo razmisliti malo o tome što je sve Isus iz ljubavi prema nama uzeo na sebe. Dragi brate, draga sestro, to je najveći dokaz ljubavi koji ti je Isus Krist mogao dati: On je umro za tebe! Ako nakon toga pitamo dragoga Boga da li nas još

ljubi, onda je to, ljudski gledano, besramno. Krist je umro za nas! Što treba Bog još više učiniti za nas, nego dati svog Sina kao žrtvu? Isus Krist je umro za nas, jer nas ljubi i da nam oprosti grijehove.

Istočni grijeh je prvi grijeh koji nam je Bog oprostio. Prva milost koju smo primili je milost krštenja. On je isprao istočni grijeh i učinio nas sposobnima da uđemo u zajedništvo s Bogom. To zvuči možda malo teoretski, ali valja razmisliti jednom o tome! Po krštenju je nama, jednim ljudima, postalo moguće biti u zajedništvu s Bogom.

Jednako nam tako oprašta i naše osobne grijehove. Svaki put kad ne postupamo po volji Božjoj, svaki put kad ne živimo po Evanđelju, griješimo, i svaki nam grijeh zatvara put u zajedništvo s Bogom.

Zamisli da imaš mogućnost ući u zajedništvo s Bogom, ali budući da si sagriješio, put ti je zatvoren. Ne trebamo baš ubiti nekoga da bi nam bio zatvoren put u zajedništvo s Bogom. Dovoljno je za to i mnogo malih grijeha. Ako ne postupamo u skladu s Deset zapovijedi, griješimo. Isplati se ponekad pročitati Deset zapovijedi i upitati se jesmo li živjeli u skladu s njima. Svaki put kad prekršimo zapovijed ljubavi, griješimo. Ponekad

Isus nas je učinio sposobnima da uđemo u zajedništvo s Bogom

smo tako velikodušni prema samima sebi. Bogu smo nešto obećali i nismo održali obećanje. Pronalazimo mnoge izgovore.

Svaki put kad smo mogli ili trebali učiniti neko dobro a nismo učinili, sagriješili smo. Ako ozbiljno o tome razmislimo, postat ćemo svjesni kako često griješimo. Isusova milost briše međutim sve grijehe. Često znam razmišljati o tome. Bog je sveznajući, njemu je sve poznato. On ništa ne zaboravlja, jer su za njega prošlost i sadašnjost jedno.

Primjećujem na sebi da starim i da sve više zaboravljam, ali Bog ne zaboravlja ništa. Ali kada nam oprašta, briše sve; grijeha više nema kao da ga nismo nikada ni počinili.

Nama pada teško oprostiti sedamdeset i sedam puta kako je Isus rekao (Mt 18, 22). Jednom drugom zgodom je rekao da trebamo svom bratu oprostiti i

sedam puta ako sedam puta na dan sagriješi protiv nas (usp. Lk 17, 4). Može li se nešto slično zahtijevati? Nije li to pretjerano? - Jesi li već razmišljao, jesi li već razmišljala koliko puta je tebi oprošten isti grijeh?

*Premda ga ponekad ne
razumijemo, iz ljubavi
mu ostajemo vjerni*

Gospodin nam oprašta naše grijehe. On je umro za nas. Istočni je grijeh ispran, kako bismo mogli ući u zajedništvo s njime i opraštaju nam se naši grijesi koji nam zatvaraju put u zajedništvo s njime. Budući da je Gospodin to učinio, ljubimo ga. Kako iskazujemo svoju ljubav? Ostajemo mu vjerni,

jer u njegovoj milosti doživljavamo njegovu ljubav. Ostajemo mu vjerni, jer ga ljubimo, premda ponekad ne uslišava naše molitve, premda ne ispunjava naše želje, premda ga više ne razumijemo, premda njegov blagoslov nije vidljiv. Unatoč svemu ostajemo mu vjerni, jer smo osjetili i doživjeli njegovu ljubav.

Na službi Božjoj sudjelovalo je oko 400 braće i sestara; neki su zato prevalili put duži od tisuću kilometara.

Kako još izražavamo svoju ljubav? Tako da mu služimo. Tako da radimo što on od nas traži. Želimo činiti dobro. Želimo svojim svakodnevnim životom biti u službi Gospodina. Budući da ga ljubimo, želimo mu pomagati. Znamo da se naš posao sastoji u tome da pripomognemo da što više ljudi mogne naći put koji vodi k njemu. Želimo mu pomoći, jer je dobar prema nama. Budući da ga ljubimo, zahvalni smo mu i činimo što mu je ugodno. A što mu je ugodno? Ugodno mu je da opraštamo svome bližnjemu. To činimo iz ljubavi prema njemu. On nam je oprostio već mnogo puta.

On nas je spasio. Sada dolazi k meni i kaže mi: „Imam jednu želju: Možeš li, molim te, oprostiti svom bližnjemu?“ Ne bi bilo lijepo reći mu: „Ne, ne mogu! Previše tražiš od mene!“ Moram se prisjetiti što je sve Gospodin Isus već učinio za mene. Samo iz ljubavi prema njemu, činim sve što od mene traži i opraštam svom bližnjemu. Da ukratko ponovimo: Želimo uvijek biti svjesni koliko nam je milost Bog podario. Sin Božji je umro za nas. On nas je otkupio od istočnoga grijeha

kako bismo mogli imati zajedništvo s Bogom. I uvijek je spreman oprostiti nam male i velike grijehe, stotinu puta ako je potrebno. On briše krivnju tako da ona nakon toga naprosto ne postoji. Budući da nam tako mnogo oprašta, ljubiti ćemo ga. Iz ljubavi mu ostajemo vjerni, premda ga uvijek ne razumijemo, premda nam ne daje ono što smo od njega molili; služimo mu i iz ljubavi prema njemu opraštamo svome bližnjemu.

Isus kaže: „... oprosteni su joj grijesi, i to mnogi, jer je pokazala mnogo ljubavi.“ Te riječi možemo shvatiti i drugačije: Budući da je ljubila, on joj je oprostio. Dakle, uzročna izjava. Isus je međutim spomenuo razlog zašto joj je oprostio: „Tvoja te vjera spasila. Hajde u miru!“ Da bismo primili oproštenje grijeha, moramo imati vjere. To je bezuvjetna pretpostavka. Čovjek mora vjerovati u Isusa Krista. Mora vjerovati da je on Sin Božji. Mora vjerovati da je uskrsnuo. Bez vjere u Isusa Krista nitko se ne može spasiti. Osim toga vjerujemo da apostoli imaju nalog i ovlasti navijestiti nam oproštenje grijeha. Da bi čovjek

stekao oprostjenje grijeha, mora istinski vjerovati. Po čemu se može prepoznati da je vjera istinska, da je čvrsta? Apostol Pavao je s tim u vezi jasno rekao da vjera koja nas spašava očituje svoju snagu ljubavlju (usp. Gal 5, 5.6). To je istinska vjera.

Da bi čovjek primio milost krštenja, mora vjerovati u Isusa Krista. Kršten može biti samo onaj tko priznaje da vjeruje u Isusa Krista. Kako se očituje ta vjera? Čovjek želi nasljedovati Isusa Krista iz ljubavi prema njemu. Tko prima krštenje, priznaje da se odriče sotone i zla te da će nasljedovati Isusa Krista. Da predaje svoj život Isusu Kristu. U protivnom krštenje ostaje tek tadicija, bez ikakva učinka. Da bi milost krštenje bila učinkovita, krštenik mora imati čvrstu vjeru u Isusa Krista. Ta se vjera očituje ljubavlju, nasljedovanjem Isusa Krista i životom prema Evanđelju. On je naš uzor. Budući da nas je Isus otkupio od istočnoga grijeha, ljubimo ga i nasljedujemo.

Isto tako je s oprostjenjem grijeha: da bismo mogli

doživjeti oprostjenje grijeha, moramo vjerovati u Isusa Krista. Mi vjerujemo u Isusa Krista. Vjerujemo u njegove apostole i ta vjera očituje svoju snagu ljubavlju.

Ako doista ljubimo Isusa Krista, uvijek se iznova pitamo je li zadovoljan s onim što činimo i kako živimo. Ili ima u nama nečega što mu smeta? Izraz je ljubavi – kada se želimo svidjeti drugome i da se stalno ispituje ima li u nama još nečega s čime Gospodin Isus ne može biti zadovoljan?

To samoispitivanje je bezuvjetno potrebno da bismo dobili oprostjenje grijeha. Ako ljubim Gospodina Isusa, patim zbog svojih grijeha. Tada neću misliti da i nije tako loše ono što činim, budući da drugi čine još gore stvari. Ako sam doista svjestan da mi je zbog neke gluposti, zbog neke sitnice put k Isusu zatovoren tako da ne mogu više k njemu, onda ne mogu smatrati da je moj grijeh malen. Zbog jedne male laži, jer sam sada učinio nešto ili propustio učiniti, ne mogu se približiti Gospodinu Isusu! Tada grijeh postaje bolom.

Patimo zbog nekog djela ili zbog propusta, jer nismo učinili što smo trebali učiniti. Budući da ljubimo Isusa, patimo pod teretom svojih grijeha.

Budući da ljubimo Gospodina, čvrsto odlučujemo da moramo postati drugačiji i da se želimo popraviti. Želimo se svidjeti Gospodinu Isusu, jer želimo doći k njemu! Iz ljubavi prema Gospodinu, spremni smo i oprostiti svom bližnjemu. Jer se pitamo što nam je važnije. Zajedništvo s Kristom ili da uvijek imam pravo? Da svi vide kako onaj drugi nema pravo te da mora biti kažnjen? Iz ljubavi prema Gospodinu Isusu kažemo da ćemo se odreći svega i sve ostaviti jer želimo biti u zajedništvu s Kristom! Iz ljubavi prema Gospodinu spremni smo na pomirenje. Budući da znamo da bi želio da budemo jedno, da živimo u slozi. On ne želi svađu među ljudima. Iz ljubavi prema njemu spremni smo pomiriti se sa svojim bližnjim.

Ako se ispitujemo, ako se želimo popraviti, ako patimo pod teretom grijeha i zbog njih se kajemo, ako smo spremni oprostiti svom bližnjemu i izmirujemo se s njime, tada možemo primiti oprostjenje grijeha. Tako jednostavno je to, draga braćo i sestre. Malo se više želimo pozabaviti tim mislima, razmišljati o milosti koju nam je iskazao Gospodin Isus. Budući da je njegova milost tako velika, trebamo biti spremni ljubiti ga. Ostajemo mu vjerni bez obzira što se dogodilo. Služimo mu.

Opraštamo svom bližnjemu, jer želimo da Isus Krist bude zadovoljan s nama. Želimo imati snažnu vjeru koja je djelotvorna u ljubavi. Neprestano se ispitujemo, jer želimo postati bolji. Želimo postati sličniji Gospodinu Isusu. Patimo zbog svojih grijeha, kajemo se zbog njih i želimo oprostiti svom bližnjemu i pomiriti se s njime. Želimo nasljedovati Gospodina i biti u vječnom zajedništvu s njime. Tko ima takvu vjeru i ljubav, prima oprostjenje.

Draga braćo i sestre, ovo nije nikakvo teološko predavanje; shvatite ovo kao misli iz Duha Svetoga kojima se želimo posvetiti i mogu vam jamčiti da će nas Bog to više blagosloviti što više o tome razmišljamo.

TEMELJNE MISLI

Ljubimo Isusa Krista jer nam oprašta naše grijeha. Da bismo primili oprostjenje, moramo vjerovati u Isusa Krista. Istinska se vjera očituje u ljubavi prema Kristu.

Molitva i žrtva

U rujnu 2015. godine izišao je Katekizam Novoapostolske Crkve u pitanjima i odgovorima. Od ukupno 750 pitanja i odgovora community donosi neke od njih - u ovom broju radi se o novoapostolskom kršćaninu i njegovom vjerskom životu: molitvi i žrtvi te o braku i obitelji.

Što podrazumijevamo pod molitvom?

Molitva je mogućnost koju je Bog dao čovjeku da bi s njime stupio u vezu. Vjernik u molitvi osjeća da je Bog prisutan, da ga sluša i da mu odgovora. Tako se vjernik u poniznosti prigiba pred Božjim veličanstvom i pred njegovom ljubavi. Duh Sveti mu daje poticaje za pravu molitvu.

Je li potrebno moliti?

Molitvu se ponekad opisuje kao „disanje duše“. Tom se slikom treba pokazati koliko je molitva potrebna za vjeru. Vjera bez molitve nije živa vjera. Molitva bez vjere nije prava molitva.

Koje je naputke o molitvi dao Isus?

U Govoru na gori Isus je dao značajne naputke o molitvi (usp. Matej 6, 5-8). Ne treba upadno moliti ni izgovarati mnoge i isprazne riječi. Boga smijemo zazivati kao „Oca“. Molitva treba dolaziti iz srca. S obzirom na svoj ponovni dolazak Isus je upozorio: „Bdijte i molite svaki čas, da biste mogli umaći svemu onomu što se ima dogoditi i održati se pred Sinom Čovječjim“ (Luka 21, 36).

Što o Isusovoj molitvi izvješćuje Biblija?

Evandjelja svjedoče da se Isus često povlačio u

samoću da bi molio. Evandjelje po Luki svjedoči da je Isus molio posebno prije značajnih događaja:

- prije nego li je Duh Sveti sišao na njega (usp. Luka 3, 21,22)
 - prije nego li je izabrao dvanaest apostola (usp. Luka 6, 12),
 - prije nego li ga je Otac preobrazio pred svjedocima s ovoga i onoga svijeta (usp. Luka 9, 28-36),
 - prije nego li je započela njegova patnja (usp. Luka 22, 41-46),
 - prije nego li je umro na križu (usp. Luka 23, 46).
- Upadljivo je da je Isus zahvalio i prije nego li je njegova molitva bila uslišana (usp. Ivan 11, 41-42).

Kako trebamo moliti?

Molitva nije vezana uz neki izvanjski oblik. Snagu svoje molitve čovjek može međutim pojačati zatvaranjem očiju, sklapanjem ruku i klečanjem. Molitelj se tako povlači iz svakodnevice, sabire se i u poniznosti se prigiba pred Bogom. Novoapostolski kršćani započinju i završavaju dan molitvom. Isto tako molimo i prije jela. I tijekom dana se često kratkim zazivima obraćamo Bogu da bismo osjetili njegovu blizinu i zatražili njegovu pomoć. U obiteljima roditelji mole sa svojim djecom i tako ih uvode u molitveni život.

Koji sadržaj ima molitva?

Klanjanje, zahvala, prošnja i zaziv čine sadržaj molitve.

Zašto se klanjamo?

Svijest o Božjem veličanstvu potiče nas da mu se klanjamo:

„Dođite, prignimo koljena i padnimo nice, poklonimo se Gospodinu koji nas stvorio!” (Psalam 95, 6).

Što sadrži zahvala u molitvi?

Zahvala u molitvi uključuje sve što je proizišlo iz Božje dobrote: riječ, milost i sakrament kao i zemaljske darove – hranu, odjeću, stan.

Koje prošnje iznosimo pred Boga?

U prošnjama iskazujemo Bogu sve što nas zaokuplja. Da nas očuva u vjeri, da nam dade anđeosku zaštitu i da nam pomogne u svakodnevnom životu. Najprisnije molimo da Krist uskoro ponovo dođe i da nas tada po svojoj milosti uzme k sebi.

Čemu služe zagovorne molitve?

Zagovorna molitva je izraz ljubavi prema bližnjemu. Takva molitva nije ograničena na vlastitu obitelj ili zajednicu; štoviše, ona obuhvaća sve kojima je potrebna Božja pomoć, bilo na ovom ili onom svijetu.

Koji su učinci molitve?

Molitva jača vjeru, pouzdanje u Boga i pobuđuje osjećaj sigurnosti i zaštićenosti u Bogu. Molitelj je nakon molitve siguran da je sve ono što ga zaokuplja u Božjoj ruci: „Prepusti Gospodinu putove svoje, u njega se uzdaj, i on će sve voditi” (Psalam 37,5).

Što je „požrtvovnost“?

Općenito se pod „požrtvovnošću” podrazumijeva

čovjekovu unutarnju spremnost da ulaže svoje snage i darove na dobrobit drugoga i pritom potisne svoje interese.

Što se općenito razumije pod „žrtvom“?

U uobičajenoj jezičnoj uporabi „žrtve” su dobra koja čovjek prinosi Bogu. „Žrtvom” se može smatrati sve što čovjek čini za druge ljude, a pritom zanemaruju svoju korist. Žrtve u religioznom smislu su i novčana sredstva koja se daruju u svrhu naviještanja vjere.

Što mi razumijemo pod „žrtvom“?

Svoje darove i sposobnosti, svoje vrijeme i snagu, stavljati u službu Boga i njegovog djela znači prinositi „žrtve”. Žrtva je i odricanje u korist djela Božjega. Vjerniku je stalo da svoju zahvalnost i ljubav prema Bogu iskaže i konkretnim darovima (žrtvama), bilo u novčanim sredstvima ili materijalnim dobrima. Prema Malahiji 3, 10 treba „desetinu” svojih prihoda donijeti u hram Božji. „Desetina” može poslužiti kao smjernica za žrtvene darove braće i sestara. Žrtva je konačno sve što vjernik čini ili propušta učiniti iz ljubavi prema Bogu.

Što je razlog za požrtvovnost?

Žrtva u kršćanskom smislu ne smije biti nametnuta obveza i ne smije biti učinjena u očekivanju protuusluge. Naprotiv, požrtvovnost treba proizići iz vjere, zahvalnosti i ljubavi prema Bogu.

Kako se pokazuje požrtvovnost u životu zajednice?

Požrtvovnost se pokazuje neposredno u životu zajednice: brojna braća i sestre žrtvuju dobrovoljno značajan dio svog slobodnog vremena, snage i sposobnosti služeći zajednici. Mnogi se žrtvuju poučavajući mlađe ili nastupajući u zborovima. Uz rijetke iznimke i dušobrižnici djeluju bez financijske naknade.

Oproštenje grijeha bez apostolske službe-da li je to moguće

U budućnosti: naravno. A danas: nije isključeno - piše Veleapostol. Presudno je: ovlast koju služba ima daje vjernicima sigurnost.

Nakon uskrsnuća Isus Krist je učenicima dao nalog da u njegovo ime naviještaju oproštenje grijeha: „Kojima oprostite grijehe, oprošteni su im; kojima zadržite, zadržani su im" (Ivan 20, 21.23). Katekizam zaključuje kako nam valja shvaćati taj biblijski nalog: „Zadaća apostolata je oproštenje grijeha po žrtvi i zaslugi Isusa Krista ljubazno udijeliti čovjeku".

Iz članka Vjervanja

U dva članka našeg Vjervanja spominje se vjera u oproštenje grijeha i odgovarajući nalog apostola.

U trećem članku Vjervanja govori se o oproštenju kao činu Božjem: Samo trojedini Bog može brisati grijehe i to u svako vrijeme. Isus, Sin Božji, rekao je za sebe da ima vlast opraštati grijehe (usp. Marko 2, 10), i to čak i prije

nego li je prinio žrtvu na križu. Četvrti članak Vjervanja se još preciznije nadovezuje na Isusovo djelovanje u Crkvi. U Crkvi Isusa Krista mogu oni koji vjeruju u njega, Otkupitelja, primiti milost krštenja i tako doživjeti brisanje istočnoga grijeha. Apostoli u Crkvi imaju nalog naviještati oproštenje grijeha.

Bez automatizma

Apostol naviješta oproštenje, ali Bog je taj koji oprašta. Ovlast apostola u pogledu opraštanja grijeha nije automatizam. Jer samo naviještanje oproštenja grijeha od strane apostola nije dostatno da bi grijesi bili izbrisani. Oproštenje je učinkovito samo ako je grešnik skrušen i spreman oprostiti

Koje značenje ima kršćanska vjera za postojanost braka?

Poželjno je da bračni partneri budu suglasni u pogledu vjere. Život je međutim takav da nema garancije za skladan brak, bez obzira što su bračni partneri kršćani. Kada partneri dolaze iz drugačijih kulturnih krugovima, različitih religija ili konfesija, trebali bi pitanja zajedničkog života razjasniti prije sklapanja braka.

Kakvo značenje ima seksualanost u braku?

Kada su u prvom planu uzajamno razumijevanje i ljubav, seksualnost kao važna poveznica može bračno zajedništvo učvrstiti i doprinijeti osjećaju zadovoljstva oboje bračnih partnera. Seksualnost u braku treba biti prožeta poštovanjem i suosjećanjem.

Kakav je stav Novoapostolske Crkve o planiranju obitelji?

Planiranje obitelji je stvar bračnih partnera. Crkva međutim odbacuje kontracepcijske metode kao sredstvo kojim se ubija već oplođena jajna stanica. Umjetna oplodnja se načelno prihvaća; odbacuju se međutim sve mjere kojima se ljudskim izborom, odnosno zahvatom, uništava život.

Kakav je stav Novoapostolske Crkve prema neizvršavanju obaveza na poslu i u društvu?

Smjernice za izvršavanje obaveza na poslu i u društvu daje nam Deset zapovijedi Božjih. Zadaća je kršćanina doprinositi dobrobiti društva. Svatko snosi svoj dio odgovornosti.

Kako Novoapostolska Crkva obnaša svoju odgovornost u društvu?

U okviru svojih mogućnosti i svog poslanja Novoapostolska Crkva nastoji doprinijeti općem dobru ljudi. Zauzima se za mir u svijetu, poziva na pomirenje, potiče na opraštanje i odbacuje svaku vrstu nasilja.

Jesu li novoapostolski kršćani aktivni u javnom životu?

Novoapostolski kršćani su aktivni u javnom životu. Crkva ne utječe na politička uvjerenja i aktivnosti

svojih članova. Novoapostolska Crkva poziva svoje članove da uvažavaju i toleriraju sve ljude, neovisno o njihovom socijalnom podrijetlu, dobi, jeziku, kulturi i mentalitetu.

Kakav položaj ima Novoapostolska Crkva u državi?

Novoapostolska Crkva polaže veliku vrijednost na otvorene i konstruktivne odnose s vladama i vlastima. Ona je politički neutralna. U svom se djelovanju ravna prema zakonima dotične zemlje uz uvažavanje poruke iz Poslanice Rimljanima 13, 1: „Neka se svatko pokorava višim vlastima, jer nema vlasti osim od Boga.“ Pretpostavka je dakle da se i državna vlast može mjeriti koliko se pridržava božanskih zapovijedi. Crkva izvršava svoje obaveze koje joj nameću zakoni i propisi dotične države. Očekuje također da bude poštovana i priznata u svom položaju i poslanju.

Kakav je odnos Novoapostolske Crkve prema drugim Crkvama, vjerskim zajednicama i religijama?

Novoapostolska Crkva i njezini članovi poštuju prakticiranje religije drugih ljudi i ne omalovažavaju pripadnike drugih vjerskih zajednica, druge religije i religiozne zajednice. Trude se imati dobar, prijateljski odnos sa svima na osnovi uzajamnog uvažavanja. Crkva odbacuje svaku vrstu vjerskog fanatizma. U dijalogu s drugim kršćanskim Crkvama – bez obzira na različite stavove u nauci – naglašava zajednička obilježja kršćanske vjere.

Kakav je socijalni angažman Novoapostolske Crkve?

Novoapostolska Crkva smatra se obaveznom vršiti Evanđelje. Svoju zadaća vidi između ostalog u „practiciranju ljubavi prema bližnjemu“ koju iskazuje prema svakoj osobi bez obzira na njezin društveni položaj. Socijalni angažman Crkve podupiru mnogi dobrovoljni pomagatelji u zajednicama, kao i njezini članovi svojim materijalnim sredstvima. Crkva planira, potiče i podržava u okviru svojih mogućnosti humanitarne projekte, ustanove kao i akcije pružanja pomoći širom svijeta, pa i u suradnji s humanitarnim organizacijama.